

Родолюбие

На 15.11.1872 г. в Шумен е роден генерал-майор Иван Русев (1872 - 1945)

Иван Русев е висш български офицер, активен участник и ръководител във войните за национално обединение, а също и защитник на българската нация от комунистическия терор.

Генерала герой от войните играе важна роля при потушаването на септемврийския антидържавен метеж на червените безродници през 1923 г.

През 1892 г. завършва Военното на Негово Княжеско Височество училище, на 2 август е произведен в чин подпоручик и зачислен в 7-и пехотен преславски полк. На 2 август 1895 г. е произведен в чин поручик, през 1900 г. завършва Николаевската генералщабна академия и на 18 май с. г. е произведен в чин капитан. **Служи в Оперативната секция на щаба на армията**, на 18 май 1905 г. е произведен в чин майор, а от 1910 г. е подполковник. Последователно заема длъжностите началник на щаба на 2-ра бригада от 9-а пехотна плевенска дивизия, командир на дружина в 33-ти пехотен свищовски полк, началник на мобилизационни части и отделения и началник на Школата за запасни подпоручици.

През Балканската (1912 - 1913) и Междусъюзническата

война (1913) е началник на щаба на 8-а пехотна тунджанска дивизия. На 1 ноември 1913 г. е произведен в чин полковник и назначен за **началник-щаб на 2-ра военноеинспекционна област.** През Първата световна война (1915 - 1918) е **началник-щаб на Втора българска армия (1914 - 1916),** командир на 7-а пехотна рилска дивизия (1916 - 1917) и на 2-ра пехотна тракийска дивизия (1918), като на 30 май 1917 г. е произведен в чин генерал-майор.

След деветосептемврийския преврат през 1944 година Иван Русев е осъден на смърт от комунистическите изверги и е разстрелян на 1 февруари 1945 година в София.

Награди:

- Военен орден „За храброст“ III и IV степен, 2-ри клас
- Царски орден „Свети Александър“ III степен с мечове по средата
- Народен орден „За военна заслуга“ II степен с военно отличие, IV степен с военна лента и V клас на обикновена лента
- Орден „За заслуга“ на обикновена лента

{{_LINK1_}}